

naar det ikke er en meget øvet Skytte, maa han tage Geværret ned fra Anslaget — en meget øvet Skytte kan gjøre det beroppe — men i Reglen vil det ikke være Tilfældet. Det ærede Medlem har saaledes Ret i, at Systemet egentlig medfører, at Geværret skal tages ned uellem hvert Skud. Hvorvidt det er en Fordel eller en Mangel skal jeg ikke komme ind paa; men det er ganske rigtigt, at man i den nyere Tid er kommen paa den Tanke at benytte den Kraft, der ligger i selve Riflulen — og som man i Reglen kun føler som en Ubehagelighed, nemlig ved at man faar et Stød paa Skulderen eller et Slag paa Rinden — til at ndføre et nyttigt Arbejde, til at besørge det, som ellers bliver besørget ved, at man foretager en Bevægelse med Haanden tilbage og frem igjen. Det er navnlig en Amerikaner, som hedder Maxim, der har arbejdet i den Retning, og som forskjellige Steder har anvendt den baade til Geværer og Kanoner, navnlig lettere Kanoner, Mitrailleurer. Det er mærkeligt nok, at ligesom vi med Hensyn til Geværspørgsmaalet her have indtaget en fremskreden Stilling i Europa, synes det ogsaa at være Tilfældet med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet der i de sidste Aar her har været gjort Forsøg med et saadant Gevær, der skulde løse den Opgave. Der har været fremstillet forskjellige Modeller; den første Model har haft forskjellige Feil, som ere blevne rettede, og man arbejder fremdeles paa det; men man har endnu ikke faaet nogen feilfri Model, der har i hvert Fald ikke været fremstillet nogen saadan for Krigsministeriet. Der har ved Skydeskolen været prøvet flere Modeller, som have haft forskellige Mangler, men som dog tyde paa, at man her vil kunne løse Opgaven. Imidlertid er der forskellige Ting at bemærke. For det Første er der det, at Geværret ikke er saa lidt tungere end det almindelige Gevær, og det er et Spørgsmaal, om Vægten kan bringes saa langt ned, at den ikke bliver af nogen væsentlig Betydning. Det nye Gevær veier 8 Pund, Rekulgeværet vil vistnok mindst komme til at veie 1 Pund mere, og det har ikke saa lidt at sige, ikke alene fordi man hele Tiden skal have Geværret i Haanden, men ogsaa fordi den samlede Vægt, af hvad man skal bære, Vægten af Geværret og Patronerne tilsammen bliver 1 Pund større, og den tungere Vægt vil i Reglen kunne antages at bevirke, at man kommer til at medføre færre Patroner. Det er en Vanskelighed, men den kan maaske overvindes. Dernæst er det et Spørgsmaal, om det er en Fordel for Soldater og navnlig for Soldater, der ikke have større Øvelse end vore, at kunne

paa een Gang, blot ved at trykke paa Aftrækkeren, lade hele Magasinladningen rhyge ud. Det er et Spørgsmaal, om det ikke er et farligt Princip at komme ind paa. De Herrer ville vide, at der har været Følt her og andre Steder, der have været betænkkelige ved Magasingeværerne, selv ved Repeteregeværret i den moderate Form, under hvilket det blev foreviist for de Herrer i Fjor, hvor man skal tage det ned fra Anslaget for hvert Skud. Det, det kommer an paa, er, at man kun kan give Soldaten et begrændset Antal Patroner, lad os sige 100. Dem kan han have i sin Taske og i sine Lommer. Naar disse 100 eller maaske nogle flere end disse 100 kan skydes bort paa den Maade i en ganske overordentlig kort Tid, udsætter man sig temmelig meget for Spild af Ammunition. Det er vanskeligt at sige, hvor Grændsen skal drages mellem hensigtsmæssigt og ikke-hensigtsmæssigt; dog kan man med Sikkerhed sige, at der er enkelte Steder, hvor det Gevær, hvorved Geværspørgsmaalet er fuldstændig løst, vil være paa sin Plads, f. Ex. ombord i Skibe, hvor det, naar man skal afflaa Angreb af Baade, gjælder om hurtigt muligt at udstyde en hel Del Projektiler, hvor Vægten af Geværret ikke har Noget at betyde, og hvor man kan have Patroner ved Siden af sig, saa man ikke behøver at bære paa dem. Ligeledes vil det i befæstede Stillinger kunne have sin Betydning; f. Ex. hævdede Tyrkerne jo ved Plevna en vis Overlegenhed, fordi de havde hurtigskydende Geværer og et ubegrændset Antal Patroner. Saadan en Tyrk kunde have skudt en 4—500 Patroner af paa en Dag, men det kan jo kun gjøres i befæstede Stillinger, man kan ikke løbe omkring med en 4—500 Patroner i Lommen. Ved saadanne Leiligheder vil Geværret rimeligvis komme til sin Ret, og derfor ville Forsøgene ogsaa blive fortsatte, men det har ikke den mindste Betydning lige overfor dette Forslag. Skulle vi opsætte det, indtil ogsaa dette bliver gennemprøvet, og maaske opsætte det, til der kom noget Nyt frem, saa fik det Hele ingen Ende. Jeg tror ikke, at det vil være forsvarligt at bevæbne vort Fodfolk med saadanne Geværer, selv om alle Manglerne derved kunde afhjælpes, og Opgaven kunde siges at være løst til størst Guldkommenhed.

Bjørnbak: Der er noget bestikkende ved den Udtalelse, det ærede Medlem fra Præstø (Veth) kom med, at, hvis vi overhovedet skulde føre Krig, saa maatte vi have de bedste Vaaben. Jeg vil imidlertid meget advare mod den Udtalelse, thi paa den Modtivering kunde vi gaa til det yderste af Mi-